

въвме понятие за многообразните дарования и за вкусътъ на тоя трудолюбивъ народъ. Битолските българе сж биле неговите архитекторе, а разложските и самоковските — негови живописци. Манастирътъ сжставлява неправиленъ четириъгодникъ: восточната линия е по-дълга отъ другите. Въ манастирътъ са намиратъ 16 параклиса, които носатъ различни названия. Главната черкова е посвѣщена въ пмето на »Рождество пр. Богородици«; тя са намира посрѣди полянката. Черковата е украсена съ великолѣпни кубета и съ превъсходенъ перистилъ (лице) изъ 12 колони, отъ които двѣ отъ бѣлъ и четири отъ черенъ камакъ стоятъ на срѣдата, а другите 6 отъ черенъ камакъ отъ страните. Вътре черковата е раздѣлена на отдѣления или на предѣли*). Нейните кубета и покривтъ ѝ са поддържатъ съ 9 колони отъ бѣлъ и съ 6 отъ черенъ камакъ. При иконостасътъ, близо до царските врата, лѣжатъ мощите на Ивана Рилски. Звънарницата, която е отдѣлена отъ храмътъ, е останала отъ древните здания; тя е изградена отъ Хреля, пѣлководецътъ на Царь Душана. На лѣвата стѣна въ черковата сж изображени: св. Методий архиепископъ Моравски, св. Наумъ чудотворецъ, св. Иоанъ-Владимиръ миротворецъ елбасански, св. Давидъ царь Български, св. Стефанъ първоуѣнчанни краль сърбски, св. Стефанъ Неманя, който е билъ нарѣченъ Симеонъ, св. Сава архиепископъ сърбски, св. Нико-

*) Голѣмината на черковата: дължина отъ иконостасътъ до западните врата $39\frac{1}{2}$ аршина, до восточната стѣна 8 аршина; широчина $19\frac{10}{16}$ аршина. Освѣтъ това, черковата има 16 прозорѣца, отъ които 14 сж голѣми и 21 малки, и 6 врата.